HANDBAL

Cum a cîştigat „Steaua" la Budapesta

A treia ediţie a turneului echipelor reprezentative ale armatelor prietene a fost denumită de specialişti — „Micul campionat mondial" şi comparaţia nu a fost de loc exagerată. Prezenţa echipelor campioane ale Cehoslovaciei şi României, alături de formaţii fruntaşe din U.R.S.S., R.D.G., Ungaria şi Bulgaria, a dat naştere unor dispute de un ridicat nivel handbalistic.

Reprezentanta României — Steaua — a avut o comportare excelentă în această competiţie. Jucînd din ce în ce mai bine, de la meci la meci, campioana noastră a atins forma de vîrf în întîlnirea cu puternica formaţie Dukla Praga, partidă care a entuziasmat pe cei 6 000 de spectatori prezenţi la Kisstadion.

Incercînd o sinteză a celor cinci întîlniri susţinute de handbaliştii români şi încheiate cu tot atîtea victorii, consemnăm următoarele elemente ale jocului echipei Steaua:

● *Jocul portarilor* — bun, uneori foarte bun (Dincă în meciul cu Honved şi Belu în partida cu Dukla; ambii sînt tineri, înzestraţi, serioşi, cu frumoase perspective).

● *Apărarea* — punctul forte al echipei — s-a bazat, în afara portarilor, îndeosebi pe Oţelea — excelent conducător de joc — şi pe Marinescu, care a dovedit o mare capacitate de anihilare a celui mai periculos adversar. Marinescu a fost, pe rînd, „umbra" lui Uşenko, Fenyo şi Havlik.

● *In atac*, cel mai „productiv" a fost Gruia (26 goluri marcate), care împotriva lui Honved şi mai ales Dukla a făcut, după aprecierile antrenorului şi coechipierilor, cele mai bune jocuri din activitatea sa. „Tunarul" nostru a arătat că ştie şi poate juca pentru echipă, chiar în situaţiile cînd este marcat foarte strict de adversari valoroşi.

Oţelea şi Goran, iscusiţi în efectuarea blocajelor, au fost creatorii celor mai numeroase din ocaziile fructificate de Gruia, înscriind la rîndul lor 11 şi respectiv 13 goluri. Extremele Iacob şi Popescu (ambii 22 goluri) au dat o permanentă lărgime frontului de atac prin acţiuni viguroase şi surprinzătoare la marginea semicercului, iar „pivoţii" Cristian şi Marinescu (ambii 18 goluri) au hărţuit permanent apărările adverse în atacurile prelungite sau ca vîrfuri de contraatac.

● Cei mai completi jucători ai echipei, prin pregătire tehnică şi maturitate tactică, au fost Oţelea şi Iacob. O revelaţie: Alboaica — şuter periculos (autor a 7 goluri), apărător atent şi decis. Au fost puţin folosiţi: Roşescu, Savu şi Dumitru.

De menţionat contribuţia antrenorului federal Nicolae Nedef, care a condus echipa în patru din cele cinci partide susţinute şi gestul medicului lotului cehoslovac — dr. Milos Trubl — care, în absenţa unui medic român, a făcut tot ceea ce a fost posibil pentru restabilirea lui Gruia — febră 39° în noaptea dinaintea meciului cu Dukla.

Participînd la această competiţie, Steaua a reprezentat cu cinste handbalul românesc, demonstrînd, mai ales împotriva redutabilei Dukla Praga, că avem încă numeroase resurse pentru a ataca din nou primul loc al ierarhiei mondiale.

CRISTIAN TOPESCU

CAIAC-CANOE

DUPĂ CAMPIONATELE EUROPENE DE JUNIORI

Pe lacul Orrholmsviken am cîştigat medalii, dar şi o preţioasă experienţă!

KARLSTAD, „oraşul soarelui", a fost recent (29—30 iulie) gazda primei ediţii a campionatelor europene de caiac-canoe pentru juniori. Un eveniment care a fost aşteptat cu mare interes şi care acum, după ce întrecerea celor peste 160 de tineri sportivi reprezentînd 16 ţări a luat sfîrşit, este pe larg comentat în cercurile specialiştilor.

Dintre numeroasele impresii şi observaţii pe marginea acestei prime confruntări europene a juniorilor, cîteva mi se par mai importante şi cred că ele pot oferi un „start" bun pentru munca noastră viitoare.

După cum se ştie, echipa de juniori a României a cucerit pe lacul Orrholmsviken (pista a fost amenajată corespunzător, dar cu culoare inegale, aceasta din cauza adîncimii variabile a apei) **trei medalii de aur, două de argint şi una de bronz.** Cîştigătoare a celor mai multe medalii de aur (R. D. Germană 2, Ungaria 2, Suedia 1), **echipa României a ocupat primul loc şi în clasamentul pe puncte** (62 p), întrecînd formaţiile R. D. Germane (59), Ungariei (46), Poloniei (39), R. F. a Germaniei (38), Suediei (31) etc.

Este, cred, interesant de amintit că la început juniorii români nu erau creditaţi cu prea multe sanse de afirmare la „europene". Aceasta pentru că privirile majorităţii specialiştilor au reţinut, în primul rînd, dezvoltarea fizică şi calităţile deosebite ale sportivilor din alte ţări, mai ales din Suedia, R. D. Germană, Ungaria şi Danemarca. Abia atunci cînd au ieşit pe apă, reprezentanţii ţării noastre au început să apară pe listele favoriţilor. Aceasta, pentru că ei s-au făcut imediat remarcaţi prin tehnica bună şi, mai ales, prin unitatea dinamică a echipajelor. Subliniind această superioritate tehnică mi se pare nimerit să amintesc că ea se datoreşte atît conştiinciozităţii şi participării entuziaste a sportivilor la antrenamente, cît şi muncii competente desfăşurate, în cadrul lotului republican, de colectivul de tehnicieni coordonat de antrenorul emerit **Radu Huţan** şi format din antrenorii **T. Nădăşan, O. Mercurian** şi **Şt. Vişevan.**

Adversarii noştri, cum spuneam, excelent dotaţi fizic, au mizat aproape total pe forţă şi viteză pură, fără ca aceste componente să fie dublate de un vîslit corespunzător unor cerinţe exigente.

Rezultatele, privite prin prisma timpilor realizaţi, pot fi considerate excelente, mai ales dacă avem în vedere că în ambele zile de concurs a bătut vînt contra. Aş remarca în mod deosebit timpii obţinuţi la K 4 — 500 m (1:35,6); K 2 — 500 m (1:49,4); K 2 — 500 m fete (2:08,0) şi K 1 — 500 m (2:00,5), cu precizarea că, ţinînd seama de vîntul contra, ar trebui să scădem 5—8 secunde.

Cîteva cuvinte despre comportarea juniorilor noştri în cele opt probe ale „europenelor".

Deşi au avut un culoar care-i dezavantaja, printr-o plecare excelentă, urmată de o cursă desfăşurată într-o cadenţă foarte rapidă, **R. Rujan** şi **E. Botez** au reuşit să cîştige proba de dublu în care juniorii suedezi şi unguri îşi puseseră mari speranţe. N-a lipsit mult ca R. Rujan să cucerească medalia de aur şi în proba de simplu. Dar, la 250 m, cînd a fost ajuns de suedezul Andersson, a început să se uite în permanenţă lateral, pierzînd astfel preţioase zecimi de secundă. Lipsa de experienţă se plăteşte! Cu toate acestea, Rujan rămîne componentul de bază al echipei noastre.

Întrecerile fetelor au remarcat, la simplu, pe caiacista Haftenberger (R. D. Germană), o sportivă cu excelente calităţi fizice şi cu o tehnică ce-i permite să folosească bine forţa şi viteza pe care le are. O evoluţie surprinzătoare — cea a englezoaicei Kesley Oliver (locul 2 la simplu, locul 3 la dublu). La K 1 — 500 m fete am fost reprezentaţi de **Paulina Tulea** — a treia ca valoare din echipa noastră (sportivii au avut dreptul să participe la maximum două probe), care a ocupat locul 4. Cu mai multă dîrzenie, ea ar fi putut cîştiga însă medalia de bronz. Foarte bine s-a comportat echipajul de dublu. Dovedind o deplină omogenitate, vîslind cu un ritm foarte ridicat, **Maria Lovin** şi **Harpena Evdochimov** au dominat autoritar întrecerea cu o serie de caiaciste valoroase. Notăm că Maria Lovin are numai 17 ani şi ea va avea drept să concureze şi la ediţia următoare a „europenelor" (1969).

La K 4 — 500 m, junioarele au condus clar pînă aproape de sosire, dar neatenţia (din nou!) ne-a privat de medalia de aur. Echipajul nostru n-a sesizat la timp atacul — ce părea lipsit de şansă — iniţiat de strocul Haftenberger, astfel că a pierdut cursa!

Sînt cunoscute şi rezultatele canoiştilor. O surpriză neplăcută — locul 7, total necorespunzător faţă de aşteptările noastre, ocupat de **I. Sevastian.** El a „mers" bine 200—250 m după care, neacomodîndu-se cu vîntul şi valurile, a început să se dezechilibreze în permanenţă, fiind întrecut, pe rînd, de sportivi mai puţin dotaţi fizic şi cu o tehnică inferioară. Nu trebuie uitat însă că Sevastian a început să practice canoea abia în acest an!

Contam pe o victorie şi în proba de dublu. Deşi au avut un start slab, fraţii **Năstase** au trecut repede la conducerea cursei, vîslind „curat" şi cu mult elan. În final, canoiştii unguri Haraszti şi Kekeşi au atacat însă puternic şi au cîştigat — datorită unor calităţi fizice superioare — „duelul" cu vîntul!

Am lăsat, în mod intenţionat, la urmă proba de K 4 — 500 m a juniorilor. Întrecerea a încîntat pe toţi cei prezenţi prin lupta pasionantă pentru victorie. Au cîştigat caiaciştii noştri, conduşi de E. Botez, obţinînd, o dată cu medalia de aur, un timp care poate fi considerat cel mai bun din toate cele realizate în cursele acestor „europene".

Am cîştigat, deci, nu numai medalii, ci şi multă şi foarte preţioasă experienţă care ne va ajuta, desigur, să eliminăm pînă la viitoarea ediţie a campionatelor deficienţele despre care am amintit. Trebuie să ne gîndim de pe acum la aplicarea mai exigentă a criteriilor de selecţie, să stimulăm şi mai mult acţiunea de descoperire şi pregătire a elementelor talentate în toate centrele din ţară, bizuindu-ne tot mai mult pe aportul antrenorilor şi tehnicienilor din provincie. Consider că, paralel cu o muncă intensă de pregătire, trebuie asigurată juniorilor noştri posibilitatea de a participa la un număr sporit de competiţii interne şi internaţionale care să le dea acea experienţă atît de necesară în drumul spre afirmare.

Muncind cu mai multă grijă, cu mai multă atenţie, vom consolida puternic frumoasele succese repurtate pe lacul Orrholmsviken şi în acelaşi timp vom face să crească valoarea „schimbului de mîine" al caiacului şi canoei din ţara noastră.

CORNEL BÎRSĂNESCU
antrenor federal

BOX

Ce a determinat severa înfrîngere (16-4) a selecţionatei noastre de tineret în Italia?

Rezultatul real, susţine antrenorul Furesz, este 12-8 pentru Italia

„Selecţionata de tineret a ţării noastre, care — după cum se ştie — a susţinut două partide în Italia, s-a înapoiat luni seara în Capitală. Boxerii, ca şi antrenorul lor, au coborît scările avionului cu fruntea plecată. Fireşte că nu poate fi uitat prea uşor acel sever şi aproape inexplicabil 4—16 cu care sportivii noştri au pierdut cea de a doua întîlnire cu selecţionata similară a Italiei, după ce cu numai trei zile înainte obţinuseră un „draw" (10—10) cu formaţia gazdă.

Am căutat să reconstituim, cu ajutorul antrenorului Furesz, al arbitrilor Dimulescu şi Ciucă, momentele cele mai esenţiale din cadrul dublei confruntări româno-italiene.

Sosiţi la Cecina, reprezentanţii noştri au fost, la început, foarte surprinşi aflînd că „squadra azzurra", care urma să fie opusă echipei de tineret a României, se pregăteşte de multă vreme pentru... J.O. din Mexic! Ba mai mult, ca antrenori ai reprezentativei italiene au fost desemnaţi binecunoscuţii Natale Rea şi Armando Poggi, care de ani de zile pregătesc prima garnitură a Italiei pentru marile confruntări internaţionale. Afişele, care împînzeau oraşul, ca şi gazetele locale prezentau pe boxerii gazde ca viitori competitori ai turneului olimpic din Mexic.

Rezultatul de 10—10 cu care s-a încheiat prima întîlnire a produs — după afirmaţiile interlocutorilor noştri — o mare dezamăgire pentru conducătorii echipei italiene, şi în special pentru secretarul general al federaţiei, dl. Giraldi. De altfel, rezultatul real, susţine antrenorul Furesz, este 7—3 pentru reprezentativa ţării noastre. Semiuşorul Gh. Ene n-a primit mai mult de 2—3 lovituri pe toată durata meciului, decizia care l-a privat de victorie fiind îndelung dezaprobată. La coborîrea de pe ring, Ene a fost purtat pe braţe, de spectatori, pînă la cabine. Un alt pugilist român care a fost învins de... arbitri este Nicolau. El a boxat în meci vedetă cu localnicul Milazzo, care a fost încurajat „în stil italian", de-a lungul celor nouă minute de luptă. Meciul, susţine antrenorul Furesz, a fost totuşi la discreţia reprezentantului nostru, iar la sfîrşitul partidei buletinele de punctaj indicau 2—1 pentru Nicolau. Cu această victorie reprezentativa României cîştiga întîlnirea cu scorul de 12—8. Dar, spre stupefacţia delegaţiei noastre, de la masa oficialilor s-a anunţat că meciul Italia—România s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 10—10 (!)

★

Varese. O pitorească localitate în Lombardia. Intuind pericolul de a nu cîştiga nici această partidă, Rea şi Poggi au cerut întăriri. Convenţia stabilită anterior între federaţiile română şi italiană prevedea ca la aceste două meciuri să participe boxeri sub vîrsta de 20 ani şi care n-au luat parte la recentele campionate europene de la Roma. Subit, gazdele au ignorat cele discutate anterior şi au urcat în ring 4 pugilişti mai vîrstnici, dintre care unul (Grasso — categoria muscă) a apărat culorile Italiei la campionatele europene! *Nimic de zis* — susţine antrenorul Furesz — *italienii au cîştigat pe merit această partidă, dar nici pe departe la un asemenea scor. Rezultatul real este 12—8 pentru ei.*

Pometcu (stînga) şi Abis, în cea de a doua partidă disputată în oraşul Varese

Din formaţia noastră au pierdut pe drept Nicolau, Ivan, Iancu şi Sănătescu, dar Dobrescu şi Cocîrlea nu puteau fi daţi învinşi dacă s-ar fi judecat obiectiv. Cu excepţia lui Sănătescu şi, oarecum, a lui Pometcu, tinerii boxeri români s-au achitat satisfăcător de misiunea încredinţată. Speranţele boxului românesc au însă nevoie de mai mult rodaj internaţional...

R. CĂLĂRĂŞANU

ATLETISM

Avem mulţi tineri foarte talentaţi

Campionatul republican al juniorilor mici, de la Cluj, ne-a prilejuit multe constatări favorabile pe care vom căuta să le prezentăm în cele ce urmează.

In cele două zile de concurs am putut vedea la lucru o întreagă pleiadă de atleţi în... devenire. Pentru o competiţie în care cei mai „bătrîni" participanţi de-abia au împlinit 16 ani, este foarte îmbucurător să vezi că, la lungime de exemplu, a 5-a clasată sare 5,38 m! Cu puţini ani în urmă un asemenea nivel era atins doar la campionatul senioarelor. Este drept că lungimea fete a fost printre cele mai „tari" probe ale concursului, dacă nu chiar cea mai tare. Dar şi la multe alte probe rezultatele sînt foarte încurajatoare.

La alergările de viteză avem cîteva talente autentice printre care **Laurenţiu Niţulescu** (Cîmpina) şi **Toma Szabo** (Satu Mare), care au egalat de 4 ori recordul probei de 80 m, **Sorin Păsulă** (Reşiţa) noul recordman la 300 m, **Ladislau Majdik** (Cluj) — dintre băieţi, **Alina Popescu şi Magdalena Pretorian** (Bucureşti). **Irina Ciucă** (Timişoara) — dintre fete. Ei sînt capabili să producă revirimentul atît de aşteptat în sprintul nostru.

În probele de garduri doar fetele ne dau speranţe. Perspective mai mari au: **Iuliana Crişan** (Cluj), **Ecaterina Mazilu** (Bucureşti), **Elisabeta Zekany** (Braşov), **Marta Satmari** (Tg. Mureş), **Gerda Covaci** (Timişoara). În schimb, la băieţi nu se întrevede nimic la orizont.

Semifondul este supus de juniorii mici unui dublu asalt: numeric şi valoric. Atît la 1000 m băieţi cît şi la 500 m fete au participat peste 30 de atleţi. Iar rezultatele sînt edificatoare: **Gheorghe Bonchiş** (St. r. Braşov) 2:35,9 la 1000 m, la numai două zecimi de recordul republican şi **Mariana Filip** (Şc. sp. Roman) 1:15,6 la 500 m cu aproape 2 secunde sub recordul coechipierei sale Elisabeta Baciu. Acestea sînt performanţele campionilor, dar nici următorii clasaţi nu s-au lăsat mai prejos. Au sosit foarte aproape de învingători şi pot produce oricînd inversări de situaţie: **Tiberiu Szekely** (Cluj), **Nicolae Vasilovici** (Piteşti), **Vasile Boroş** (Hunedora) la 1000 m, **Adriana Stancu** (Braşov), **Viorica Recu, Tatiana Molnar, Ana Ionete şi Marilena Zidu** (Bucureşti) la 500 m.

Trecînd la sărituri, vom începe cu lungimea. Este proba care a adus **Alinei Popescu** al doilea titlu de campioană, iar **Ruxandrei Colaşca, Claudiei Duda** şi **Constantinei Popa** (toate din Bucureşti) recorduri personale de bună valoare şi... prima afirmare. Şi la băieţi s-au obţinut cîteva recorduri personale (**Costel Ionescu şi Dan Poşa**-Bucureşti, **Mihai Zamfir**-Ploieşti), dar realizatorii lor mai au mult de muncit pînă cînd vor aduce probei de lungime adevăratul... salt. Multe speranţe ne dă acel 6,28 m al bucureşteanului **Gheorghe Rădăşan** (locul 5), în vîrstă de 14 ani!

Săritura în înălţime a impus cîteva elemente de viitor, printre care **Csaba Dosa** (Odorhei), **Mircea Preda** (Ploieşti) şi **Mihai Negomireanu** (Arad), **Doina Prăzaru** (Craiova), **Tereza Naghi** (Rm. Vîlcea) şi **Ildiko Bokor** (Cluj). La prăjină, ploieşteanul **Mircea Voinea** (3,70 m) s-a situat, la propriu şi la figurat, deasupra unui mănunchi de concurenţi egali la 3,50 m.

Aruncările au impus din nou un nume: **Petre Colf.** Timişoreanul a realizat în acest an 6 recorduri republicane, ajungînd la 66,99 m cu suliţa de 0,600 kg şi 59,26 m cu cea de 0,800 kg. Alte speranţe ale aruncărilor sînt braşoveanul **Gheorghe Suha** (mai mult la disc) sau aruncătorii de ciocan **Gabriel Ghelmegeanu** şi **Eugen Pîrlea** (Bucureşti).

În concluzie, putem afirma că avem destule „talente", tineri care au şanse să devină peste cîţiva ani atleţi de valoare. Poate că nu toţi vor ajunge campioni şi recordmani, dar e evident că marea majoritate a celor peste 350 de participanţi la campionate au certe posibilităţi, care nu trebuie irosite. Şi aceasta este, poate, o problemă cheie a atletismului nostru. Noi am avut mereu juniori foarte buni, însă la seniori nu am stat şi nu stăm de loc pe roze. Este necesară o şi mai atentă studiere a problemei juniorilor talentaţi, pentru urmărirea lor pînă la deplina realizare, pentru ca atletismul să nu-i mai piardă pe drum.

Cu regretul că nu-i putem cuprinde pe toţi, vom enumera aici doar cîţiva dintre antrenorii care au contribuit la frumosul spectacol oferit de finalele campionatelor republicane ale juniorilor mici: **Olimpiu Constantinescu - Nehoi** (Roman), **Siegfried Becker** (Timişoara), **Daniel Mayer** (Reşiţa), **Nicolae Tacorian** (Braşov), **Luca Henegaru** (Cîmpina), **Xenofonte Boboc** (Ploieşti), **Petre Naghi** (Cluj), **Vasile Dumitrescu, Octavian Enescu** şi **Constantin Spiridon** (Bucureşti).

ADRIAN IONESCU